

15. avgust – Marijino vnebovzetje A – B – C

*Moja duša poveljuje Gospoda
in moj duh se raduje v Bogu,
mojem Zveličarju. (Lk 1,46.47)*

Prvo berilo

Razodetje 11,19a; 12,1-6a.10ab

Tedaj se je odprlo božje svetišče v nebesih: in videla se je skrinja njegove zaveze. In prikazalo se je veliko znamenje na nebu: žena, obdana s soncem, in pod njenimi nogami mesec in na njeni glavi venec iz dvanajstih zvezd. Bila je noseča in je vpila v porodnih bolečinah in mukah. Še drugo znamenje se je prikazalo na nebu. Glej, bil je velik ognjenordeč zmaj, ki je imel sedem glav in deset rogov in na svojih glavah sedem kron; in njegov rep je potegnil s seboj tretjino nebesnih zvezd ter jih vrgel na zemljo. In zmaj se je ustopil pred ženo, ki je bila na porodu, da bi požrl njeno dete, ko bi porodila. In porodila je moško dete, ki naj bi paslo vse narode z železno palico; in vzeto je bilo njeno dete k Bogu in k njegovemu prestolu. Žena pa je ubežala v puščavo, kjer ima prostor, ki ji ga je Bog pripravil. In slišal sem močan glas v nebesih, ki je govoril: "Zdaj se je uresničilo zveličanje, moč in kraljevanje našega Boga in oblast njegovega Kristusa."

Drugo berilo

1 Korinčanom 15,20-26

Bratje in sestre, Kristus je vstal od mrtvih, prvina njih, ki so zaspali, ker je namreč po človeku smrt in po človeku vstajenje mrtvih. Kakor namreč v Adamu vsi umirajo, tako bodo tudi v Kristusu vsi oživali. Toda vsakteri v svojem redu: kot prvi Kristus, potem, kateri bodo Kristusovi ob njegovem prihodu; nato bo konec, ko bo kraljevanje izročil Bogu in Očetu, potem ko bo izničil vsako poglavarstvo in sleherno oblast in moč. Kajti kraljevati mora, dokler ne položi vseh sovražnikov pred svoje noge. Kot zadnji sovražnik pa bo končana smrt, "zakaj vse je podvrgel njegovim nogam".

Evangelij

Luka 1,39-56

Tiste dni je Marija vstala in hitro šla v gore, v mesto na Judovem. Stopila je v Zaharijevo hišo in pozdravila Elizabeto. Ko je Elizabeta slišala Marijin pozdrav, je poskočilo dete v njenem telesu; in Elizabeta je bila napolnjena s Svetim

Duhom in je vzkliknila z močnim glasom: "Blagoslovljena ti med ženami in blagoslovljen sad tvojega telesa! In od kod meni to, da pride k meni mati mojega Gospoda? Glej, ko je prišel glas tvojega pozdrava do mojih ušes, je od veselja poskočilo dete v mojem telesu. Blagor ji, ki je verovala; zakaj spolnilo se bo, kar ji je povedal Gospod!"

Marija pa je rekla: "Moja duša poveljuje Gospoda in moj duh se raduje v Bogu, mojem Zveličarju. Zakaj ozrl se je na nizkost svoje dekle. Glej, blagrovani me bodo odslej vsi rodovi. Zakaj velike reči mi je storil On, ki je mogočen in je njegovo ime sveto. Od roda do roda traja njegovo usmiljenje njim, ki mu v strahu služijo. Moč je skazal s svojo roko, razkropil je nje, ki so napuhnjenih misli.

Mogočne je vrgel s prestola in povišal je nizke. Lačne je napolnil z dobrotami in bogate je odpustil prazne. Sprejel je svojega služabnika Izraela in se spomnil usmiljenja – kakor je govoril našim očetom – do Abrahama in njegovega roda na veke."

Marija pa je ostala pri Elizabeti nekako tri mesece, potem se je vrnila na svoj dom.

V razmislek

Današnji evangelij nam omogoča, da prisostvujemo pri Marijinemu srečanju z njeno sestrično Elizabeto in pri veliki hvalnici Mariji, ki je odgovor na vse, kar ji je bilo dano od Boga. Ta pesem, ki jo imenujemo "Magnificat" slavi Božjo veličino, njegovo dobrohotno moč, usmiljenje in njegovo večno zvestobo, ki spremlja ljudi preko smrti vse do večnega življenja v Bogu. Zato je Marijino življenje in njeno vnebovzetje zgled, pričanje in upanje. Marija moli. Njena molitev je hvalnica. Tu kot vzor moli za vse nas človek, ki je imel možnost izkusiti, kako je Bog velik. "Moja duša poveljuje Gospoda". To pomeni – naredi ga velikega! Razmišljaj veliko o Njem in o Njegovi veličini, saj je vedno večji, kot si lahko kadarkoli predstavljaš!

"Moj duh se raduje v Bogu, mojem Zveličarju. Zakaj ozrl se je na nizkost svoje dekle". Mnogokrat se počutim, da sem ničvredno, nepomembno in zaničevano bitje – in kljub temu zaupam, da se Bog vedno izkaže kot tisti, ki me v popolnosti pozna in za katerega kljub temu ali morda ravno zaradi tega nisem nikoli tako nepomemben, da me ne bi naredil velikega. V nešteto malenkostih mi dela Bog dan za dnem velike stvari in me vodi in spremlja skozi temno sotesko, kot je zapisano v Psalmu 23, pod predpostavko, da sem pripravljen sprejeti Njegovo palico kot pomoč.

Da Marija lahko zapoje takšno hvalnico, lahko to stori zaradi tega, ker je občutila Božjo bližino v svojem osebnem življenju in je ni samo intelektualno izkusila. Ona spozna Boga tudi kot Boga zgodovine, kot tistega, katerega pritrditev lahko prinese odrešitev in katerega delovanje se nadaljuje iz generacije v generacijo. V Marijinem sinu lahko občutimo in vidimo Boga na strani malih, ubogih in ponižanih. Marija zaključi svojo molitev z besedami in mislimi preroka Izaije (41,8-10): "Ti pa, Izrael, moj služabnik..., ki sem ga izvolil... Ne boj se, saj sem s teboj! Okrepil te bom in ti pomagal, podpiral te bom z desnico svoje pravičnosti." Bog ne pusti svojih na cedilu, nikoli. Kajti On je Bog zvestobe. Če lahko v hvaležnosti pričamo za tega Boga, kot je to storila Marija, potem bo nam in drugim razkrit globlji smisel našega življenja.